

det ærede Medlem til at drøfte. Jeg søgte at pege paa, hvad der opnaas ved Lovforslaget, og i saa Henseende har det ærede Medlem ikke modsagt mig. Men da han lod sig forlyde med, at man kunde fremdeles faa Barnemord at se, fordi Lovforslaget var saaledes, som det var, tillod jeg mig at stoppe ham i denne efter min Formening naive Opfattelse, at man ved at lave Love kan forhindre, at der sker Forbrydelser, og jeg pegede paa Betydningen af den Omdannelse af Individet, som er en Betingelse for Fremgangen i Samfundet.

Ellinger: Jeg vil begynde med at udtale min Glæde over, at de Henstillinger, jeg fremsatte ved 2den Behandling om Ændringer i det Sprog, der benyttedes i Loven, have sat god Frugt. Den ærede Ordfører udtalte, at nu havde man delt det, man ønskede at sige, i flere Punkter end før, og dette, mente han, gav en større Tydelighed. Naar Tydeligheden er kommen frem, ligger det nu ikke saa meget i, at man har faaet flere Punkter, men i, at det, der staar i disse Punkter, er lettere forstaaeligt. I saa Henseende er der altsaa sket en Forbedring af Lovforslaget, og det glæder jeg mig over.

I øvrigt er Stillingen nu saaledes, at dette Lovforslag efter al Sandsynlighed ikke bliver gennemført i indeværende Samling, og under den Forudsætning skal jeg tilbageholde de Udtalelser, jeg ellers kunde have Lyst til at fremsætte om Lovforslaget og om de Ændringer, jeg endnu kunde ønske deri. Det kan ikke nægtes, at medens man hidtil har misbilliget, at en Enke eller ugift Kvinde lever sammen med en ugift Mand og faar Børn, giver dette Lovforslag i høj Grad en Slags Beskyttelse af dette Forhold. Hvis en saadan Kvinde gifter sig med den Mand, hun lever sammen med, vil hun, medens hun hidtil har haft Overøvrigheden eller Værgen som Krabask overfor denne Mand til Fremskaffelse af det nødvendige Underhold til Børnene, miste denne betydelige Ret, som hun har til sine Børns Gavn.

Der er forskellige andre Punkter, hvor jeg tror, at Lovforslaget kunde trænge til et grundigt Gennemsyn. Det gælder saa-

ledes om Arveretsspørgsmaalet og den Virkning, det kan have for Muligheden af, at en Enke kan komme til at sidde i uskiftet Bo, eller at hun ikke kan føre sin Forretning videre, uden at hendes Bo skal tages under Skifterettens Behandling. Et andet Punkt af ikke ringe Betydning er de saakaldte Andelsbørn, altsaa saadanne Tilfælde, hvor man ikke er klar over, hvem der er Fader til Barnet, og hvor flere kunne blive udlagte som Fader. Det kan ikke nægtes, at det kan være en ret praktisk Løsning, der er givet i Lovforslaget, men fysiologisk korrekte kunne disse Bestemmelser paa ingen Maade siges at være.

Da dette Lovforslag imidlertid neppe kommer videre paa sin Vej i indeværende Samling, og da Sagen vel altsaa vil blive tagen op til Efteraaret, skal jeg afholde mig fra yderligere Betragtninger nu og kun anbefale at stemme for Lovforslaget, da det i og for sig er godt.

Ordføreren (Sveistrup): Det ærede Medlem skulde, før han fremkom med sin Kritik, sætte sig ind i de to Lovforslag, som høre sammen, og som antagelig ville blive vedtagne sammen. Det ærede Medlem sagde, at dette Lovforslag var paa en Maade — det var Mening, han sagde ikke Ordet — en Beskyttelse for de løse Forbindelser, idet Kvinden faar en Ret til at kræve det offentlige Bistand med Hensyn til det udenfor Ægteskabet fødte Barn, som hun ikke faar som Ægtefælle. Men det ærede Medlem skulde dog lægge Mærke til, at man i det andet Lovforslag har taget Sigte paa at beskytte Ægtefællen i videre Omfang, end nu er Tilfældet, og hvis det ærede Medlem tror, at man i saa Henseende skulde gaa videre med Beskyttelsen, vil det neppe blive fra dette Tings Side, han vil støde paa Modstand, men snarere fra anden Side.

Ellinger: Maa jeg gøre den Bemærkning til den ærede Ordfører, at det forekommer mig, at hans Bemærkninger ikke ramme det, jeg tog Sigte paa.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.